ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι ΚΥΠΡΟΥ, 25/6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1882. ΑΡΙΘ. 68

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα, ἐνταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελίνια δέκα. Ἐν τοῖς χωρίοις σελίνια ἑπτὰ Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα εἴκοσιν.—Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ καταχωρίζονται πρὸς ἥμισυ φράγκον τὴν γραμμην. Ἔγγραφα Κυβερνητικὰ καὶ Δημαρχικὰ πρὸς δύο πέννας τὴν γραμμὴν.— Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δωρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερὶς Ἑβδομαδιαία.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ Συντάκτῃ. Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ ὁδὸς Ἁγίου Ἀνδρέου ὑπὸ την [illegible] Δημητρ. Χατζηπαύλου ἀριθ. 56 [illegible] Αἱ συνδρομαὶ εἰσιν ὑποχρεωτικῶ[illegible] ἐτήσιαι. Τὰ πρὸς δημοσίευσιν ἐπ[illegible]στελλόμενα, δημοσιευόμενα ἢ μ[illegible]δὲν ἐπιστρέφονται. Ἐπιστολαὶ μ[illegible] ἀπηλλαγμέναι ταχυδρομικοῦ τ[illegible]λους εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palæologos)

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 22 φύλλῳ τοῦ "Cyprus Herald". εἶχεν ἀναφανῆ πάλιν τὸ ὄνομα Γ. Δημητριάδης· καὶ πρὸς τοῦτον μὲν ἀπηντήσαμεν συντόμως ἐν τῷ προτελευταίῳ ἡμῶν φύλλῳ ἀπάντησιν, οἵα νομίζομεν ὅτι ἁρμόζει εἰς ἄνθρωπον ὑπογράφοντα τὸ ὄνομά του εἰς διατριβὰς γεγραμμένας εἰς γλῶσσαν ἄγνωστον αὐτῷ· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ὄπισθεν αὐτοῦ κρυπτόμενος gentleman, καίπερ φέρων ἔνδυμα Θερσίτου—τὸ ὄνομα Γ. Δημητριάδης—προσπαθεῖ νὰ ὑποκρίνηται τὸν Ἀγαμέμνονα, ὀφείλομεν καὶ τούτῳ μίαν ἀπάντησιν.

Νομίζει ὁ Κύριος οὗτος ὅτι ἀποδεικνύει ἡμᾶς ἀντιφάσκοντας, διότι ἐν μὲν τῷ 60 ἀριθ. τῆς "Ἀληθείας" ὠνομάσαμεν αὐτὸν προδότην, ὡς λέγει, ἐνῷ ἐν τῷ 62 ἀριθ. ὑπετέθη ὡς ἀζᾶς τοῦ Ταβῆ ἢ Ἰταρέ. Ἐν πρώτοις παρατηροῦμεν αὐτῷ ὅτι προδότης καὶ ἀζᾶς τοῦ Ἰταρὲ κατὰ τὸν Φεβρουάριον, ἀφοῦ εἶχον δώσῃ τὴν παραίτησίν των πάντες οἱ Κύπριοι ἀζάδες τῶν Ἰταρὲ καὶ τῶν Δημαρχείων, δὲν εἶναι οὐδόλως ἀσυμβίβαστος ἰδέα. Σταχυολογήσας δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ 63 ἀριθ. ἀνταποκρίσεως ἡμῶν τὴν λέξιν κώνωπα ἐκ τῆς ὅλης βιογραφίας τοῦ ὑπευθύνου συντάκτου του, νομίζει μὲ τὰ σωστά του ὅτι, ἀποδεικνύει ἡλίου φαεινότερον τὴν μὲν "Ἀλήθειαν" ἀντιφάσκουσαν, τὸν δὲ Δημητριάδην του ἁρμοδιωτάτην προσωπικότητα, ἣν δύναται ν' ἀντιτάξῃ καθ' ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου, παραπονουμένου κατὰ τῆς ἐνθρονισθείσης παρ' ἡμῖν στρατιωτικῆς Διοικήσεως.

Ἀλλ' ἐπιτρεψάτω ἡμῖν ὁ εὐγενὴς τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Δημητριάδου συντάκτης νὰ παρατηρήσωμεν αὐτῷ 1) ὅτι ἄνθρωπος δημοσιεύων τὰς ἰδέας, ἃς ἐμπνέει αὐτῷ τὸ προσωπικόν του συμφέρον, τὸ ἀντιστρατευόμενον εἰς τὰ συμφέροντα παντὸς Κυπρίου, ὑπὸ τὸ ὄνομα ἑνὸς δυστυχοῦς Κυπρίου, ὅστις οὐ μόνον τὰ ἀγγλιστὶ γεγραμμένα δὲν ἐννοεῖ, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ" ἑλληνιστὶ, δὲν δικαιοῦται πολὺ, φρονοῦμεν, νὰ ὁμιλῇ περὶ εὐπρεπείας. 2) ὅτι δὲν τῷ ἠρμηνεύθησαν καλῶς τὰ πράγματα· διότι μόνα τὰ ἐν τῷ 60 ἀριθμῷ τοῦ ἡμετέρου φύλλου ἐγράφησαν ὑφ' ἡμῶν· τὰ ἐν τῷ 62 ἔφερον ὑπογραφὴν "εἷς τῶν συνδρομητῶν," τὰ δὲ ἐν τῷ 63 "Φιλαλήθης τις".

Οὐδόλως δ' ἐννοοῦμεν τὸν λόγον, δι' ὃν ἡ Σύνταξις τοῦ συναδέλφου "Cyprus Herald" ὑπέθεσεν ὅτι ἀκολουθοῦμεν ἐντελῶς ἀντίθετον ὁδὸν τῆς ἰδικῆς της· διότι ἐνῷ ἐκείνη, ὡς κοινῶς πιστεύεται, τὰ ἐπιστελλόμενα αὐτῇ μακρόθεν δημοσιεύει ὡς ἰδικάτης, ὑποθέτει ὅτι ἡμεῖς παραχωροῦμεν τὰ ἡμέτερα εἰς "Φιλαλήθεις καὶ Συνδρομητὰς" καὶ "Κυπριακὰ ἑλλ. ρόπαλα" καὶ Μόντε Χρίστους καὶ κ.λ.π." Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ἐπειδὴ ὁ συντάττων τὰς διατριβὰς τοῦ Δημητριάδου ἐθεώρησε συμφέρον αὐτῷ νὰ ὑπενθυμίσῃ ἡμῖν τὰ δημοσιευθέντα ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 62 καὶ 63 τῆς "Ἀληθείας" σχετικῶς πρὸς τὴν προσωπικότητα τοῦ ὑπευθύνου του συντάκτου ὡς καὶ τὰ τοῦ θέματος τῆς διατριβῆς του, θὰ ἐπιτρέψωσιν ἡμῖν οἱ ἀναγνῶσαι, ἐλπίζομεν, νὰ ζητήσωμεν διασαφήσεις τινὰς παρὰ τοῦ εὐπρεπεστάτου Ἄγγλου ἢ ἀγγλιστοῦ, ὃν δικαιούμεθα νὰ θεωρῶμεν ὡς ἐκδότην τῶν ἐκ Πάφου συναλλαγματικῶν, ὧν ὀπισθογράφος εἶναι ὁ ἁπλοϊκὸς Δημητριάδης.

Ἐν τῷ 62 ἀριθ. τῆς "Ἀληθείας" ἠρώτα ὁ "Συνδρομητὴς" ἡμῶν: "Διατί, ἐνῷ ὁ Χασὰν βελέτι Ὀμὲρ κατὰ τὰς διαπιστώσεις τοῦ Δημητριάδου ἐκακούργει καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς του, δὲν τὸν κατεδίωξεν ἡ θαυμαζομένη παρ' αὐτοῦ ἀγγλικὴ δικαιοσύνη ἐπὶ τὰ 3 συμπληρωθέντα ἔτη τῆς κατοχῆς ἀλλὰ μόνον τώρα ὅτε ἐφόνευσε τὸν φρεναπατήσαντα τὴν σύζυγόν του; μήπως διότι πρὶν ἐκακούργει ἐπὶ Χριστιανῶν;" Ὁ gentleman ἔμαθε παρὰ τοῦ ὑπευθύνου του συντάκτου καὶ ἔγραψεν εἰς καλὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὅτι, ὁ μὲν πατὴρ τοῦ Χασὰν Ὀμὲρ ἀγᾶς δὲν ἐπλήρωσέ ποτε δεκατίαν, αὐτὸς δὲ ὁ Χασὰν ἐκακούργει ἀτιμωρητὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ἦτο ἐν τῇ ζωῇ ὁ συγγενής του Κύπριος πασᾶς (τότε ὁ Χασὰν θὰ ἦτο παῖς 10—15 ἐτῶν). Ὁ δὲ "Συνδρομητὴς" ἡμῶν ἀνέφερε πραγματικὸν καὶ πρόσφατον γεγονὸς, τὸ τοῦ Ταχίρη ἐκ Μαλιᾶς, "ὅστις ἐπὶ τῆς αὐστηρᾶς καὶ ἀμερολήπτου(;) ἀγγλ. διοικήσεως ἐφ' ὅσον μὲν ἔζη ὁ θεῖός του Πεκὶρ ἐφένδης, καδῆς Λεμησσοῦ, ἐνῷ ἔζη ἐκ κλοπῶν καὶ ἐβεβήλου χριστιανικὰς ἐκκλησίας σκανδαλωδέστατα, εἶχε τὴν τιμὴν νὰ φέρηται πρὸς αὐτὸν ἡ ἀγγλ. διοίκησις ὡς πρὸς gentleman, ὅταν δ' ἀπέθανεν ὁ θεῖός του, τὸν ἐφόνευσαν ὡς κύνα ἐν τῇ ὁδῷ μόνον διότι ἠθέλησε νὰ πλησιάσῃ ὁ θωμανίδα πόρνην ἐν ὥρᾳ, καθ' ἣν ἔσχε τὰ καπρίτσιά της" ὁ διεσχυρισμὸς δὲ οὗτος ἀπετέλει σοβαρὰν κατηγορίαν κατὰ τῆς θαυμαζομένης διοικήσεως· διατί ὁ ἐνδιαφερόμενος συνήγορος δὲν ἀνῄρεσε τὸ γεγονός; ὁ δὲ "Φιλαλήθης" ἔγραφεν ἐν τῷ 63 ἀριθ. τῆς "Ἀληθείας". "Καλῶς γνωρίζω τὸν Γ. Δημητριάδην· εἶναι ἀμαθής. Οὐ μόνον δύο λέξεις δὲν δύναται νὰ συναρμολογήσῃ, οὐ μόνον τὸ ἴδιον ὀνοματεπώνυμον δὲν δύναται ἀπταίστως νὰ γράψῃ, ἀλλ' οὐδὲ καθαρῶς τετυπωμένας λέξεις ἀλανθάστως ν' ἀναγνώσῃ· πῶς οὖν οὗτος οἶδε γράμματα μὴ μεμαθηκώς; οὐχ οὗτός ἐστι τὸ ἀμαθὲς Γιαγκοῦδι; πῶς ἀκούομεν αὐτὸν καὶ γράφοντα ξένῃ διαλέκτῳ;" Οἱ διισχυρισμοὶ οὗτοι ἐλαττοῦσι πολὺ, πιστεύομεν, τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἀνταποκριτοῦ ἀγγλικῆς ἐφημερίδος· διατί δὲν τὰ διέψευσε; μήπως δὲν τῷ τὰ ἀνέγνωσεν ὁ ἀναγνοὺς αὐτῷ τὸν κώνωπα;

Συγγνώμην ἀκόμη, φίλοι ἀναγνῶσται, νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν Δημητριάδην καὶ ἄλλο τι γραφὲν ἐν τῇ "Ἀληθείᾳ". Ἐκ τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ ἀριθμῷ (60) ἐτέθη τῷ δυστυχεῖ τούτῳ ἡ ἑξῆς ἀπορία πρὸς λύσιν: "ἐν τῷ πληρεξουσίῳ γράμματι, ὅπερ ἔφερεν ὁ Ἅγ. Πάφου εἰς Λευκωσίαν, ἐφέρετο καὶ τὸ ὄνομα Γ. Δημητριάδης· ἐνετέλλετο δὲ διὰ τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου ὁ Π. Μητροπολίτης Πάφου νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου "ὅπως ἐπέλθῃ βελτίωσίς τις τῆς καχεκτικῆς καταστάσεως τῆς ὁσημέραι εἰς τὸ χεῖρον προβαινούσης πρὸς βλάβην τῆς Κύπρου." Ἐν δὲ τῷ "Cyprus Herald" ὀλίγῳ βραδύτερον ἐγράφοντο πανηγυρικοὶ διὰ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τῆς Κύπρου καὶ διεπιστοῦτο οὐδὲν ἧττον ἢ ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἤνεγκαν τὸν χρυσοῦν αἰῶνα καὶ ἐνόμιζεν ὁ γράφων εὔκαιρον νὰ ὑπενθυμίσῃ τοῖς συμπατριώταις του τοὺς φονεῖς τοῦ Σωκράτους καὶ τοὺς ἐξοριστὰς τοῦ Ἀριστείδου καὶ Θεμιστοκλέους· ταῦτα δὲ ἔφερον ὑπογραφὴν ὁμοίως Γ. Δημητριάδης. Δὲν ἔλυσε λοιπὸν τὴν ἀπορίαν ἡμῶν ἐὰν ἦτο ὁ ἴδιος Γ. Δημητριάδης καὶ εἰς τὰς δύο περιστάσεις καὶ εἰς ὁποίαν τῶν δύο περιστάσεων ἔπρεπε νὰ τὸν θεωρήσωμεν ὡς ἀληθῆ λέγοντα.

Καὶ ἡ ὀλίγον βραδέως ἐπελθοῦσα, ὁμολογουμένως, ἀπάντησίς του εἰς τὸν "Φιλαλήθη", ὅτις διεβεβαίου ὅτι τὸ Γιαγκοῦδι τοῦτο, ὅταν ὅλος ὁ Χριστιανικὸς πληθυσμὸς πό

λεων ϗ χωρίων τῆς Κύπρου ἔρρηξε φωνὴν διὰ τὴν ἄνευ οὐδεμιᾶς νομικῆς ἀνάγκης ὕβριν τῆς διοικ. Ἀμμοχώστου [ὡς ἀπεφήνατο ϗ αὐτὸς ὁ Λόρδος Σαλισβουρῆ) κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν θρησκείας ἐν τῷ προσώπῳ τῶν δύο ἱερέων, ἔλεγε προγγύλῳ τῷ στόματι "ἐγὼ τὸ συμφέρον μου κυτάζω ϗ μοῦ εἶναι ἀδιάφορον ἂν ἔκοψαν τὰ γένεια τῶν παπάδων," δὲν περιποιεῖ πολλὴν τιμὴν οὐδὲ κἂν εἰς τὴν διοίκησιν, ἣν εὑρίσκει συμφέρον νὰ θυμιάζῃ· διότι ὑπενθυμίζει εἰς ἀντιπαραβολὴν τί ἔκαμνον πρὸ 50—100 οἱ Γενίτσαροι εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς!

Ἀλλὰ, δυστυχὲς ἄνθρωπε, ὅταν σοι μετέφρασεν ὁ κηδεμών σου τὴν ἰδέαν ταύτην (ἐὰν λαμβάνῃ τὸν κόπον νά σοι μεταφράζῃ κἂν τὰς διατριβὰς, ὑφ' ἃς θέτεις τὴν ὑπογραφήν σου), δὲν ἐνεθυμήθης νὰ τῷ εἴπῃς ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ συνέβη εἰς τὰ 1878 ὁπότε μόλις εἶχεν ἐπιστρέψῃ ὁ βουλευτὴς τῆς Κύπρου ἐκ Κ)πόλεως ϗ ὅτι εὗρον οἱ Ἄγγλοι ἐλθόντες τόσον φιλελεύθερον δημοτικὸν νόμον ὥστε τὸν κατήργησαν ὡς μὴ συμβιβαζόμενον μὲ στρατιωτικὴν διοίκησιν; νομίζεις λοιπὸν ὅτι ἐξυπηρετεῖς τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν τοῦ 1878 ἀντιπαραβάλλων αὐτὴν πρὸς τὴν γενιτσαρικὴν τοῦ 1821; Ἀλλ' ἀρκείτωσαν ταῦτα.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΣ.

Ἡ προσεχὴς εἴσοδος ϗ τῶν λειτουργῶν τῆς δικαιοσύνης εἰς τὸ νέον ἐν Λεμησσῷ κυβερνητικὸν οἴκημα, πιθανὸν νὰ ἐγκαινίσῃ εἰς τὴν νῆσον ἡμῶν νέον σύστημα πολιτείας ϗ νὰ γαλβανίσῃ τὴν ἐνταῦθα κυβερνητικὴν μηχανὴν· οὕτω δὲ καταλιπόντων ἡμῶν ὀπίσω τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, μετὰ τῆς ἀρᾶς αὐτοῦ ϗ ἐνδυσαμένων τὸν νέον, μετὰ παρρησίας νὰ προσαχθῶμεν ἐνώπιον τοῦ κόσμου ϗ νὰ φαινώμεθα ὅτι τοὐλάχιστον δὲν ἀπέχομεν πολὺ μακρὰν τῆς ἐποχῆς ἐν ᾗ ζῶμεν. Ἄλλως ἐὰν ἡ θαλασσία αὐτοῦ τοὐλάχιστον αὔρα δὲν φανῇ ἀρωγὸς πρὸς ζωογόνησιν αὐτῶν ϗ δὲν κατορθωθῇ ὥστε ἐν τῷ νέῳ οἰκήματι νὰ ἐγκαινίσωμεν νέαν ἐποχὴν ϗ νέον σύστημα πολιτείας, Οἴμοι!

Ἡ φαινομένη αὕτη ἀνακαίνισις ἔσεται οἰκτροτάτη φενάκη ἐνώπιον τῶν ἰσχυρῶν τοῦ ἡμετέρου κόσμου, ϗ τοῦ λοιποῦ αἱ δίκαιαι ἀπαιτήσεις τῆς νήσου ἀσυστόλως θὰ θάπτωνται ὑπὸ τὴν φαινομένην ταύτην πρόοδον τῶν ἀρχόντων ἡμῶν ϗ ἴσως ἴσως αὗται αἱ κραυγαὶ ϗ αἱ θλίψεις θέλουσιν ἐκληφθῇ ἕωλοι ϗ ἀναρμόδιοι τῇ ἐποχῇ αὐτῶν· πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τὸν Τάμεσιν θέλουσι ϗ οὗτοι πάλιν κραυγάζει καθ' ἡμῶν "Ἄφετε αὐτούς· οὐ γὰρ οἴδασι τί αἰτοῦσι."

Τί δέον λοιπὸν γενέσθαι; Ἐὰν ϗ μετὰ τὸν κατὰ πολλοὺς ἀπαράβατον τοῦτον ὅρον τοῦ ἐφετεινοῦ Ἀπριλίου, ἐὰν ϗ μετὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς πράγμασι προδηλωθεῖσαν ἡμῖν ἐποχὴν δὲν φανῇ ἔναρξις τῆς ἐπὶ τὰ κρείττω ποθουμένης μεταβολῆς, ἐὰν ϗ αὖθις ὁ μυστικὸς πόλεμος τῶν κατὰ τοῦ τόπου ὑπαλλήλων ἐξακολουθήσῃ ϗ οὕτω διαστρέφηται τὸ δίκαιον ἡμῶν ἐνώπιον τῶν ἐν Λονδίνῳ, ποία ἡμῖν μένει ἐλπίς; Ἐπὶ Τουρκοκρατίας αἱ φωναὶ ἡμῶν τοὐλάχιστον ἔφθανον ἀντηχοῦσαι παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Βοσπόρου. Νῦν ὅμως καταπνίγονται ϗ πολλάκις τόσον ἀλλοιοῦνται ὥστε παρὰ τὸν Τάμεσιν φαίνονται οἱονεὶ ἀποτελοῦσαι εὐάρεστον μουσικήν. Ὁπόσον λοιπὸν λυμαίνεται ἡμᾶς ἡ κατάστασις αὕτη τοῦ τόπου! Ὁπόσον ἀμήχανον θέσιν παρουσιάζει ἡμῖν ἡ προκειμένη διαστροφή! Ἀναμφηρίστως τὸ ἀπερίσκεπτον τοῦτο πεῖσμα, ἡ ἀδικαιολόγητος αὕτη διαγωγὴ θὰ περιαγάγῃ μετὰ καιρὸν τὸν λαὸν εἰς ἀμήχανον θέσιν ϗ ἀντὶ τοῦ ἐκφράζειν λόγους χαρᾶς ϗ δείγματα εὐγνωμοσύνης, νὰ κινῆται εἰς παράστασιν πάθους ϗ ἀπεχθείας. Οὕτω δὲ δυσανασχετοῦντες ἡμεῖς μὲν κατὰ τῆς ἡμετέρας τύχης ϗ ἀφιέντες κραυγὰς ἐπὶ κραυγῶν ϗ θλίψεις ἐπὶ θλίψεων, ἐκεῖνοι δὲ τέμνοντες τεχνηέντως τὸ σύρματῆς διαδόσεως τοῦ ἤχου τούτου, θᾶττον ἢ βράδιον ὀψόμεθα ἀτυχῶς τὴν πραγματοποίησιν τῆς εἰρημένης ἡμῶν προρρήσεως. Ἴσως ἄν, εἰπών τις ἡμῖν, ὅτι οἱ λόγοι ἡμῶν οὗτοι εἰσὶν ἁπλαῖ εἰκοτολογίαι, εὑρίσκηται κἄπως ἐν τῷ δικαίῳ του. Ὄχι. Ἡμεῖς ὅπως ϗ ἂν ὦμεν εἴτε εὐήθεις, ὡς εἶπον τινὲς, εἴτε δουλοπάροικα ὄντα ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ νήσῳ τῆς Μεσογείου, μετὰ χαρᾶς προσηρτήθημεν εἰς τὴν Βρεττανικὴν γῆν ϗ ἤδη ἀποτελοῦμεν μέρος τῆς Ἀγγλικῆς βασιλείας. Ὑπὸ τὴν αἰγίδα λοιπὸν ϗ τὸ κράτος τοιαύτης ἐξηυγενισμένης ἰσχύος ὄντες ἔχομεν ἄδικον ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὰς δικαίας ἡμῶν ἀξιώσεις ϗ αἰτήσωμεν ἀνθρωπινώτερον βίον ἢ ἐκεῖνον ὃν εἴχομεν ὑπὸ τὴν Τουρκίαν; Δὲν πρέπει οἱ προϊστάμενοι ἡμῶν ν' ἀδικῶσιν ἡμᾶς ὡς πρὸς τοῦτο, καθότι ϗ φυσικὸν ἡμῶν καθῆκον εἶνε ταῦτα νὰ ἀπαιτήσωμεν ϗ πουθενὰ δὲν ὑπάρχει ἑλληνικὴ ψυχὴ νὰ μὴ αἰσθάνηται ὡς Ἐφιάλτην τὸ βάρος τῆς ἀναξιοπρεπείας. Ὁ χαρακτὴρ ἡμῶν εἶνε τοιοῦτος καὶ εἶνε σῶμα ἀμετάβλητον ἐν ἁπάσαις ταῖς γενεαῖς ἡμῶν. Ἐὰν δέ τινες ἀγνοοῦντες ἢ καὶ ἀμβλυωποῦντες μὴ ἐκτιμῶντες δὲ τὰ φυσικὰ ἡμῶν ταῦτα πλεονεκτήματα βούλωνται βίᾳ νὰ ὑπαγάγωσιν ἡμᾶς εἰς ὑποδεεστέραν βαθμίδα, ἔσεται τοῦτο ἄντικρυς ματαιοπονία καὶ ἀντιπολίτευσις ἀπρεπὴς κατὰ τῆς φύσεως ἡμῶν καὶ σύμπαντος τοῦ Ἑλλ. ἔθνους.

Α.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐκ Βαρωσίων γράφουσιν ἡμῖν ὅτι τὰ τῆς ἀκρίδος δὲν βαίνουσι καλῶς, διότι οἱ διορισθέντες μεμούρηδες ἀμοιροῦσι τῆς πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος ἀπαιτουμένης τέχνης καὶ ἱκανότητος· πολλοὶ τούτων ἀγνοοῦσι καὶ πῶς πρέπει νὰ τεθῶσι τὰ πρὸς σύλληψιν ἀκρίδων πανία. Ἡ ἀκρὶς ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις, γράφει ἡμῖν ὁ ἡμέτερος ἀνταποκριτὴς, εἶναι πολυαριθμοτέρα παρ' ὅσην ἐνόμιζον, τὰ δὲ λήϊα καὶ τὰ δένδρα διατρέχουσι τὸν τῆς καταστροφῆς κίνδυνον· ἐὰν ἡ ἐργασία, προστίθησιν, ἀνετίθετο εἰς μεμούριδας χωρικοὺς εἰδήμονας καὶ ἐργατικοὺς, ἡ τῆς ἀκρίδος καταστροφὴ δὲν θὰ ἐχώλαινεν, ὡς νῦν. Ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς μετὰ τῆς συζύγου του καὶ πολυαρίθμου συνοδείας ἐπεσκέφθη τὴν 17 λήγοντος τὴν Ἀμμόχωστον, μετὰ διήμερον δ' αὐτόθι διαμονὴν ἀπῆλθεν εἰς Καρπάσιον.

—

«Η Ἀλήθεια» τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἕνεκα τῆς Ἱερότητος τῶν ἡμερῶν ἐκδίδοται πρὸ τοῦ Σαββάτου.

—

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ὀθωμανικὴ Τράπεζα κατέσχεν ἅπαντας τοὺς οἴνους καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα τοῦ πτωχεύσαντος οἴκου τῶν ἐν Λονδίνῳ Ἀδελφῶν Warre, οὗ κλάδος πρότινος εἶχε συσταθῆ καὶ ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κόρτη. Ἡ Τράπεζα κατέγραψεν ἅπαντα τὰ ἐν ταῖς ἀποθήκαις Λεμησσοῦ καὶ τῶν χωρίων εὑρισκόμενα, ἀνήκοντα τέως εἰς τὸν πεσόντα οἶκον.

—

Κατ' αὐτὰς εἴχομεν ἀφθόνους βροχὰς, αἵτινες, ὡς πληροφορούμεθα, ἐγένοντο καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον. Τὸ διαμέρισμα ἡμῶν ἐξασφαλίζεται διὰ τούτων, τὰ μέγιστα δ' ὠφελεῖται ἐξ αὐτῶν καὶ ἡ Μεσαορία.

—

Ἅπαντα τὰ ἐκ ξένων λιμένων προερχόμενα πλοῖα ὀφείλουσι, κατὰ τελευταίαν διαταγὴν τῆς ἐνταῦθα ἀρχῆς, νὰ φέρωσιν ἐπιτεθεωρημένην τὴν ὑγειονομικήν των πιστοποίησιν παρὰ τῶν Ἀγγλικῶν Προξενείων, ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα ἐν τοῖς μέρεσιν ὅθεν ἀναχωροῦσιν, ἄλλως δὲν θέλει δίδεσθαι αὐτοῖς ὑπὸ τῶν ἐν Κύπρῳ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἄδεια ἐλευθεροκοινωνίας ἐκτὸς δεδικαιολογημένης αἰτίας.

✝

Ἡ πλάτανος, ἡ λεύκη μένει,
Ἀλλ' εἶναι δένδρα ρωμαλέα·
Τῆς χάριτος ἡ πεπρωμένη
Εἶναι νὰ ἀποθνήσκῃ νέα.

[Α. Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.]

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς [21 Μαρτίου] ἐκ τοῦ μέσου γονέων, ἀδελφῶν, οἰκείων ϗ φίλων ἡ παγερὰ τοῦ θανάτου χεὶρ ἀνήρπασε τὸν μόλις εἴκοσι ϗ δύο Μαΐους ἰδόντα εὔελπιν νέον

ΝΙΚΟΚΛΗ Μ. ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΥ

εἰς ἄφατον πένθος καταβυθίσασα οὐχὶ μόνον τοὺς φιλοστόργους αὐτοῦ γονεῖς ϗ τοὺς φιλτάτους ἀδελφοὺς ϗ οἰκείους, ἀλλὰ ϗ τὴν χορείαν ἅπασαν τῶν ὁμηλίκων, φίλων καὶ γνωρίμων τοῦ μακαρίτου. Ὁ οὕτω προώρως ἀναρπαγεὶς ἀπό τινος ἔκειτο μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου, διότι νόσος βροτολοιγὸς καὶ ἀπαισία κατέτρωγεν αὐτὸν ὡς σκώληξ ἀνθηρὸν δενδρύλλιον. Μοιραῖον πεπρωμένον τὸν διαυγάζοντα ἀστερισμοὶ γλυκυτάτου ἔαρος ἀπεσκότισε καὶ ἀγαπητῆς καὶ θαλλούσης νεότητος τὸν εὐθαλῆ λειμῶνα αἰσίου μέλλοντος αἴφνης ἀπεστέρησεν. Ὁ ἥλιος τῶν ἡμερῶν Σου ἔδυ, φίλτατε ΝΙΚΟΚΛΕΙΣ, μεταξὺ θελγήτρων ἐαρινῆς νεότητος ϗ ἐν μέσῳ γλυκυτάτων ἐλπίδων! Ἡ νεότης Σου ἦν σκιὰ, ἥτις διεκόπη ὅπως ἐν ἀγρῷ κόπτεται μαραινόμενος ὑπ' ἀγροίκου χειρὸς ὁ εὐώδης ἰάκινθος· ὅπως τὸ νέφος, τὸ ἐν ἑαυτῷ ὑποκρύπτον τὸν χρυσολαμπῆ ἥλιον διαλύεται ὑπὸ τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ, οὕτως αἱ μοῖραι διέκοψαν τὸ νῆμα τῆς θαλερᾶς νεότητός Σου καὶ οὕτω πρὶν ἢ ἐπισφραγίσῃς τὰς προσδοκίας τῶν φιλούντων Σε προώρως ἀνηρπάγης.

Ὁ προσφιλὴς ϗ πολύκλαυστος ΝΙΚΟΚΛΗΣ, ὅτε πρὸ τεσσάρων ἐτῶν ἡ ἐπανάστασις ἐμαίνετο ἐν Θεσσαλίᾳ, ὑπ' εὐγενοῦς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτος διακαιόμενος, ἐγκαταλιπὼν ϗ μαθήματα ϗ γονέων περιποιήσεις ϗ οἰκείων ϗ φίλων ἀναστροφὰς, λάθρα μετ' ἄλλων ὁμηλίκων ἐγκατέλιπε τὴν πατρίδα του ϗ ἀπῆλθεν εἰς Ἑλλάδα ὑποστὰς κατὰ τὸν μακρὸν ϗ κοπώδη ἐντὸς πλοιαρίου πλοῦν μυρίας κακώσεις ϗ στερήσεις ὅπως προσενέγκῃ ϗ οὗτος τὸ αἱμάτου ὁλοκαύτωμα ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας μαχομένων ἀδελφῶν· τῆς ἐπαναστάσεως ὅμως ληξάσης ἕνεκεν τῶν γνωστῶν αἰτίων, μὴ δυνηθεὶς νὰ πληρώσῃ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ ἐπιθυμίαν, ἐπανέκαμψε λυπούμενος εἰς τὴν πατρίδα του καραδοκῶν ὁμοίαν τινὰ περίπτωσιν· ϗ δὴ πέρυσιν ὅτε αὖθις σύμπας ὁ ἑλληνισμὸς ἐταράσσετο, ἐθελονταὶ δὲ πάντοθεν συνέρρεον εἰς Ἑλλάδα, ὁ εὐγενὴς ΝΙΚΟΚΛΗΣ νύκτωρ διαφυγὼν τὴν προσοχὴν τῶν ἑαυτοῦ γονέων ἐπέβη ἀτμοπλοίου ἑτοίμου πρὸς ἀπόπλουν, χαίρων ϗ ἀγαλλόμενος ὅτι ἐπέστη περίστασις ὅπως πληρωθῇ ὁ μυχιαίτατος τῶν πόθων του· ἀλλ' ἦν ἀτυχὴς εἰς τοῦτο· φίλος τῆς οἰκογενείας του εἰδὼς τὸ ἐπισφαλὲς τῆς ὑγείας του ϗ γινώσκων τὸν ἀπελπισμὸν ϗ τὰ δάκρυα, εἰς ἃ θὰ ἐβυθίζετο ἡ οἰκογένειά του, εἰδοποίησεν αὐτὴν, ἥτις μετὰ πολλῶν κόπων ϗ βίας κατώρθωσε νὰ τὸν ἀποσπάσῃ τοῦ χρυσοῦ ὀνείρου καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν τὸ ἀτμόπλοιον ἀνέστα τὴν ἄγκυραν ὅπως ἀποπλεύσῃ. Ἔκτοτε ἡ λύπη ϗ τὸ πένθος κατεβίβρωσκον τὸν σφριγῶντα ΝΙΚΟΚΛΗ, ὅτις τοῦ λοιποῦ ἐθεώρει τὸν βίον αὐτὸ τοῦτο ἄχθος. Ἐπῆλθε τέλος ἡ ἐν Λεμησσῷ φοβερὰ ἐκείνη πλήμμυρα ϗ ὁ ἀληθῶς παράβολος ἐν τῇ τελέσει τοῦ ἀγαθοῦ ΝΙΚΟΚΛΗΣ ἡμίγυμνος εἰσώρμησεν εἰς τὰ ὕδατα σώζων μετ' ἄλλων τοὺς κινδυνεύοντας! Ἀλλ' οἴμοι! ὁ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἄλλων μοχθήσας ϗ καμὼν ἐπέπρωτο ἀπολεσθῆναι! τῆς ὑγείας του οὐσιωδῶς προσβληθείσης ὡς ἐκ τῆς ἐν τῷ παγερῷ ὕδατι διαμονῆς, ἠρέμα καὶ κατὰ μικρὸν ἤγετο ὁ καλοκἀγαθος νεανίας πρὸς τὸν τάφον, ὑπὸ τῆς ἐταράτου δὲ νόσου ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου κλίνης κατατρυχόμενος. ἀταράχως διέβλεπε τὸν ἀπειλοῦντα αὐτὸν θάνατον, ἐπ' οὐδενὶ ἑτέρῳ λυπούμενος εἰμὴ διότι δὲν ἠξιώθη νὰ πληρώσῃ τὸν διακαῆ αὐτοῦ πόθον· μὲ τῆς Ἑλλάδος δὲ τὸ θεῖον ὄνομα εἰς τὰ χείλη μετέστη τοῦ ψευδοῦς τούτου κόσμου, κοπετοὺς καὶ θρήνους ὀπίσω αὐτοῦ καταλιπών!

Ἐλαφρὸν εἴη Σοι τὸ χῶμα, ὦ ἀγαθὲ ΝΙΚΟΚΛΕΙΣ, ἐκ τῶν οὐρανίων δὲ ἐκείνων χωρῶν, πρὸς ἃς διέπτη ἡ εὐγενεστάτη,

ἀληθῶς ψυχή Σου, ἐν εἶ βασιλεύει ἡ ἄπειρος εὐδαιμονία, τὸ ἄπειρον κάλλος, ἡ ἄπειρος ἀλήθεια, ἡ ἄπειρος ἀγαθότης, χέε ἐλάσσονα παραμυθίας τοῖς ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ Σου ἀπαραμυθήτοις γονεῦσιν, ἀδελφοῖς, οἰκείοις, φίλοις ἀγνωρίμοις Σου!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΟΠΡΟΞΕΙΟΝ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩι.

Εἰδοποιοῦνται τὰ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν πλοῖα ὅτι ἐξ ἄλλων μερῶν εἰς Κύπρον προερχόμενα ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὴν ὑγειονομικὴν των πιστοποίησιν ἐπισεχυρωμένην παρὰ τοῦ ἐν τῷ τόπῳ ἐξ οὗ προέρχονται Προξενείου τῆς Μ. Βρετανίας, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτον, ἄλλως δὲν θέλει δίδεσθαι αὐτοῖς ἐνταῦθα ἄδεια ἐλευθεροκοινωνίας, ἐκτὸς δεδικαιολογημένης αἰτίας.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 23 Μαρτίου 82.

Ὁ Ὑποπρόξενος
Γ. Β. ΜΩΡΟΣ.

ΛΥΣΙΣ
τοῦ 13 αἰνίγματος,
Καραϊσκάκης, κάρα.

ΛΥΤΑΙ.

Ἐν Λεμησσῷ ὁ κ. Γ.Σ.Μ. Ἐν Λάρνακι ὁ κ. Λ.Ζ. Πιερίδης.

ΛΥΣΙΣ
τοῦ 14 αἰνίγματος.
Εὐτέρπη, τέ.

Ἐν Λεμησσῷ ὁ κ. Ἑλ. Ι. Καραγεωργιάδου, Ν.Σ.Φραγκούδης, Γ.Σ. Φραγκούδης, Ν.Λανίτης καὶ Π. Μοδινός. Ἐν Λάρνακι ὁ κ. Λ. Ζ. Πιερίδης.

Τὸ 12 αἴνιγμα ἔλυσαν καὶ οἱ ἐν Λευκωσίᾳ κ.κ. Ι.Γ. Ὑψηλάντης καὶ Σωκράτης Μ. Ἰωαννίδης (οὗτος καὶ τὸ 11). Ἐν Ἀγ. Ἰωάννῃ ὁ κ. Χρ. Παπαδόπουλος δημοδιδ.

---

15)27 Μαρτίου 1882

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Τὴν 13|25 Μαρτίου ὁ Διοικητὴς, Ἀσυνόμους καὶ Ὑπασυνόμους Λεμησσοῦ ἀφίκοντο εἰς Δωρὺν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν διατρέξαντες κατ' εὐθεῖαν τὴν ἐπαρχίαν Κοιλανίου περιῆλθον εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὅθεν συλλαβόντες ἐξ ὑπόπτους ταραξίας τῆς κωμοπόλεως ἐκείνης νέους, ἀπέστειλαν διὰ τριῶν ἀστυνομικῶν κληδήρων εἰς χειροπέδας εἰς Λεμησσόν. Τὸ πρᾶγμα τοιοῦτοι καὶ κάπως ἀπροσδόκητον ἐτάραξε πάντας τοὺς κατοίκους, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐκ τῶν πρόσθεν ἔχει τὴν πηγήν του εἰς Λευκωσίαν. Ὅθεν καὶ εἰς Κοιλάνιον τοῦτο ἀπεστάλη διερμηνεὺς δικαστικὸς μετὰ σώματος ἀστυνομικοῦ διὰ παραφυλάξῃ πρὸς ἡσυχίαν τῶν κρητικῶν τῆς ἐπαρχίας. Ἐκεῖθεν προετίθεντο νὰ μεταβῶσιν αἴφνης εἰς Ἅγιον Νικόλαον Πάφου ἵνα συλλάβωσι τὸν ἐκεῖ ωκλέπτην Ὅμερ Ἀγάν. Πρὸ τούτου ὅμως ὁ κ. Μίτπελ εἰσέρχεται σε καλὸν καὶ τετάρτην φορὰν ἤδη, χάριν τῶν Ζαπτιέδων νὰ σχεδιάσῃ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ ἑτοιμορρόπου Κωνακίου, ἐν ᾧ ἤδη ἐμφωλεύει πρὸς ἡσυχίαν ὁ ἐκεῖ Μουδίρης μὴ ἀφέναν ὅμως σύδε οἰκήσιμον δωμάτιον τοῖς ἐκεῖ ἀφικνουμένοις κληταῖραι καὶ στρατιώταις ἵνα προφυλάττωνται ἀπὸ τὴν ψύχραν τῆς νυκτὸς ἕνεκεν τῶν ζώων αὐτῶν. Πλὴν δὲν πιστεύομεν ὅτι τὸ ὄνειρο τοῦτο τοῦ Διοικητοῦ θὰ ἀπολήξῃ εἰς πραγματικότητα καθότι καθὼς προηγουμένως πολλάκις ἔλαβε τοιαῦτα οἰκοδομῆς τοῦ Κοναείων τούτου σχέδια καὶ οὐδὲν ἕως σήμερον ἐγένετο. Ἐπίσης λέγουσιν ὅτι ἀσυνομικοῦδι ἀπεστάλη ἐκεῖ ὅτι τὸ Μουδηράτον θὰ μετακομισθῇ εἰς Μανδριὰ, ἴσως διὰ νὰ φαίνηται ἐγγίζον μᾶλλον εἰς τὸ κλίμα τοῦ Τροόδου, ὅπερ φαίνεται ἡμῖν λίαν ἀπίθανον καὶ συγχρόνως ἄσκοπον καὶ ἀνωφελές. Μετὰ ταῦτα ὁ Διοικητὴς μεθ' ἑνὸς Ζαπτιὲ κατηυθύνθη εἰς Μανδριὰ ὅπου διενυκτέρευσεν εὐαρεστότερον.

Καθὰ πληροφορούμεθα ἐκεῖθεν παρά τινος εἰδότος ὁκ. Κούρτης ἀπώλεσε 300,000 λίρας Ἀγγλικὰς καὶ πρόκειται νὰ ἀλλάξῃ καὶ οὗτος σχέδιον διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν οἴνων, τοὺς ὁποίους εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας πρὸ τριμηνίας ἔκαμε δηλονότι νὰ μὴ δεχθῇ ὅλον τὸ ἀγορασθὲν ποσὸν τῶν οἴνων ὅπερ δὲν πιστεύομεν νὰ πράξῃ ὁ κ. Κούρτης πρὸς ζημίαν τῶν οἰνοποιῶν ἡμῶν. Μετ' ἐπιφυλάξεως δὲ λέγομεν καὶ δὲν πιστεύομεν ὅτι τὰ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ὑπ' αὐτοῦ προσενεχθέντα χρήματα τῶν σχολείων πρόκειται νὰ ζητήσῃ, μὴ δυνάμενος ἐν τῷ μέλλοντι ἐκεῖ νὰ ἐργασθῇ. Ἐκφράζομεν καὶ ἡμεῖς δημοσίᾳ τὴν λύπην ἡμῶν ἐπὶ τῇ πτώσει τοῦ καταστήματος τούτου πολλὰ καὶ καλὰ ὑπισχνουμένου τοῖς οἰνοποιοῖς ἡμῶν.

Ὁ καιρὸς ἡμῶν καὶ αὖθις ὡς καὶ πρὸ ὀκταημερίας κλίνει πρὸς βροχήν. Ἡ ψύχρα τῆς πρωΐας καὶ τῆς νυκτὸς θὰ κωλύσῃ τὴν ἄνθησιν τῶν ἀμπέλων καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ οἱ καρποὶ τὸ ἔτος τοῦτο ἔσονται ὀψιαίτεροι. Πρὸς τὸ παρὸν ἡ γεωργία τῶν γεννημάτων προμηνύεται ἐπιτυχὴς, ἀλλὰ τὰ ὕδατα ἕνεκεν τῆς ὀλιγότητος τῶν χειμερινῶν βροχῶν ἔσονται κατὰ τὸ θέρος καὶ φθινόπωρον ὀλίγιστα ὅπερ μαρτυρεῖται ὑπὸ τῶν ἀποσειρουμένων ἤδη φρεάτων. Ἡ καλλιέργεια τῶν ἀμπελώνων ἐξακολουθεῖ, ἀλλ' ἡ ἀνωμαλία τῆς ἐν Λεμησσῷ ἀγορᾶς τῶν οἴνων ἔρριψε νάρκην εἰς τοὺς γεωργοὺς φοβουμένους μὴ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν δυσοίωνον ἐποχὴν τοῦ ἐπαράτου παρελθόντος. Τὸ ποσὸν τῶν οἴνων ἐλάχιστον καὶ ἡ τιμὴ αὐτῶν ἐν τοιαύτῃ ἐποχῇ νὰ ὑφίσταται σημαντικὴν κατάπτωσιν, τοῦτο λυπεῖ ἡμᾶς τοὺς γεωργοὺς καὶ ἴσως καὶ οἱ ἔμποροι μετέχουσι τῆς αὐτῆς λύπης. Ἡ ὑποτίμησις ὅμως αὕτη ἀποδοτέα τῇ ἔνεκεν τῶν προσίμων τῆς δεκάτης καὶ τοῦ τελωνειακοῦ φόρου βίᾳ τῶν γεωργῶν τῇ ἐξοικονομήσει τῶν οἰκειακῶν αὐτῶν ἀναγκῶν κατὰ τὸ ἐγγίζον Πάσχα καὶ τῇ ἐξακολουθήσει αὐτῶν πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀμπελώνων, ἵνα ὑποχρεοῦσιν αὐτοὺς κατέρχομένους εἰς Λεμησσὸν σωρηδὸν νὰ μετακομίζωσιν ἐκεῖ μέχρι σταγόνος τοὺς οἴνους αὐτῶν, οἵτινες μάλιστα εἰσὶν ἤδη οἱ ἐκλεκτότεροι, ἀλλὰ δυσυχῶς οἱ εὐωνότεροι.

Ω.

(Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 23 "Cyprus Herald")

"Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐδημοσιεύσαμεν τὸν ἀνάλογον ἀριθ. τῶν Χριστιανῶν, Τούρκων καὶ ἐπισήμων μελῶν, ἐξ ὧν ἀπαρτισθήσεται τὸ νέον Νομοθετικὸν Συμβούλιον. Νομίζομεν κρῖμα ὅτι, ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ Κυβέρνησις, δίδουσα προσοχὴν εἰς μεταρρυθμίσεις ἐν Κύπρῳ, δὲν ἀφιέρωσε τὸν χρόνον, ὃν ὤφειλε νὰ δαπανήσῃ προπαρασκευάζουσα τὸ σχέδιον διὰ μεταρρυθμίσεις, αἵτινες εἶναι μᾶλλον κατεπείγουσαι καὶ σπουδαιοτέρας φύσεως καὶ δὲν ἄφινε τὸ ζήτημα κοινῆς ἀντιπροσωπείας, ἕως ὡ ἡ νῆσος ἐγίνετο ἁρμοδιωτέρα καὶ μᾶλλον παρεσκευασμένη φέρειν τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν. Πρὸ ἓξ μηνῶν ὁ Α. Γ. μᾶς ἐπληροφόρησεν εἰς σπουδαῖόν τινα λόγον του ἐν Λεμησσῷ ὅτι ἐπὶ δύο ἔτη παρίστατο τῇ αὐτοκρατορικῇ Κυβερνήσει τὴν ἀνάγκην δικαστικῶν μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ νήσῳ καὶ κατήρτισεσχέδιόν τι, ὅπερ μεγάλως ἠλπίζαμεν ὅτι ἐτελειάζομεν νὰ ἴδωμεν τιθέμενον ἐν πράγματοποιήσει. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ δικαστικὰ ἐν ὕρῳ ἀποτελοῦσι μεγάλην κηλῖδα ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῆς νήσου καὶ μεγάλης δέονται μεταρρυθμίσεως. Οἱ εὐκατάστατοι, οἵτινες δι' ἀπουσίαν τῶν μεγάλων πόλεων, ὀφείλουσιν εἰς πολλὰς περιπτώσεις νὰ διανύσωσι μεγάλας ἀποστάσεις ἢ νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰς οἰκίας των καὶ πολλάκις μετὰ μακρὸν ταξείδιον ἀποπέμπονται ἀναβαλλομένων τῶν ὑποθέσεων των δι' ἀδικαιολογήτων προφάσεων ὑπὸ τῶν ἐντοπίων δικαστηρίων ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν, ἕως οὗ ἐγκαταλείψωσι τὴν ὑπόθεσίν των ἀηδιάσαντες ἐντελῶς. Δικαστικαὶ ἀτυχίαι, καθ' ἃς ἐγκληματίαι παρουσιάζονται διὰ δίκην, δὲν εἶναι ἄγνωστοι, ἢ ἐν γένει ἡ διανομὴ τῆς δικαιοσύνης εἴτε ἐξ ἀμαθείας εἴτε ἐξ ἀπαθείας τῶν μελῶν τῶν δικαστηρίων εἶναι ἐν κακίστῃ κατασάσει. Ἐξ ἄλλου δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἠνέρθη κατεπείγουσά τις ἀνάγκη πρὸς ἀλλαγὴν τῆς συγκροτήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου.

Ὀλίγοι ταραξίαι ἐβεβαίως μετεχειρίσθησαν αὐτὸ ὡς πρόφασιν εἰς τὰς διαμεταρρυθμίσεις ἀπαιτήσεις των, ἀλλὰ πιστεύομεν ὅτι ἔχομεν δίκαιον λέγοντες ὅτι τὸ πολὺ τοῦ λαοῦ ὀλίγον ἐνδιαφέρεται ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

Δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑποπτευθῶμεν ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἐπιθυμητὸν νὰ ἔχωμεν ἀντιπροσωπευτικὸν συμβούλιον οὔτε ὅτι τὰ μέλη τῶν ἀντιπροσώπων δὲν ἔπρεπε νὰ ληφθῶσιν ἐπὶ τῇ ἀναλογίᾳ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Χριστιανῶν καὶ Μωαμεθανῶν. Ἐκεῖνο, ὅπερ θέλομεν νὰ εἴπωμεν, εἶναι ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἠδύνατο πολὺ καλῶς καὶ λίαν πρεπόντως ν' ἀναβληθῇ ἕως οὗ ἰσαχθῶσιν ἄλλα μεγαλειτέρας σπουδαιότητος.

Ἡ Κύπρος σχετικῶς εἶναι πτωχὸς τόπος καὶ οἱ κάτοικοί της ἔν τε ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις εἶναι ὅλοι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐνησχολημένοι εἰς τὴν ἐργασίαν πρὸς κέρδος τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. Ὁ ἀριθμὸς ὧν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐκ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς καὶ πείρας των εἶναι κατάλληλοι νὰ παρακαθίσωσιν ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ εἶναι ἐξ ἀνάγκης λίαν περιωρισμένος· ὅταν δὲ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀφαιρέσωμεν ἐκείνους, τῶν ὁποίων αἱ ἐργασίαι δὲν θὰ ἐπέτρεπον τὴν κατανάλωσιν τοῦ καιροῦ των εἰς καθήκοντα, τὰ ὁποῖα δὲν φέρουσιν οὐδένα μισθὸν, ὁ ἀριθμὸς θὰ κατήντα μικρός. Θὰ συνέβαινε λοιπὸν, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦν ἡ ἐπιθυμία τῶν ἄλλων μερῶν τῆς νήσου τοῦ νὰ ἐκλέξωσί τινα, ὃν θεωροῦσι τὸν καταλληλότερον ἀντιπρόσωπόν των, αἱ ἕδραι νὰ μὴ δύναται νὰ ληφθῶσι παρὰ ὑπ' ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ ἐπαγγέλματα ἀπήτουν ἐν Λευκωσίᾳ, τῇ πρωτευούσῃ, διαμονὴν, ἔνθα αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου θὰ συγκροτῶνται. Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου ἐπίσης εἶναι ὅλως ἀήθεις εἰς τὸ ἐξασκεῖν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλογέως καὶ καθὼς πολλάκις εἴδομεν καὶ πάλιν εἶναι ἐτοῖμοι ν' ἀκολουθήσωσινὡς ἀγέλη προβάτων τὴν συμβουλὴν, ἣν θὰ τοῖς ἔδιδεν ὁ πρῶτος ταραξίας, ὅστις θὰ τοὺς συνῆντα. Ἐκ τούτου δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν χωρὶς νὰ σφάλλωμεν πολλῶς ἀς τὰς σκέψεις μας, ὅτι ὁ λαὸς θὰ ἐξέλεγε πρόσωπα, ὅπως τῶν διευθυντῶν τῆς ἀστυνομίας, ὅτι τὰ ἐκλεγησόμενα μέλη θὰ ἦσαν ἀντιπρόσωποι μόνον μικρᾶς τινος συμμορίας (clique), δυνατὸν Συλλόγου τινὸς ἢ ἀπὸ τῶν πόλεων, ὅστις θὰ ὑπηγόρευε τὴν ἐπιθυμίαν του πιθανὸν μὲ ἀπειλὰς εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ περὶξ διαμερίσματος. Εἰς τυχαίους ἀναγνώστας ἡ θεωρία αὕτη θὰ ἐφαίνετο ἴσως ἀνόητος καὶ παράβολος, ἀλλ' ὅσοις ἐκ τοῦ πλησίον γνωρίζουσι τὸν χαρακτῆρα καὶ τὰς συνηθείας τῶν ἰθαγενῶν, θὰ συμφωνήσῃ, πιστεύομεν, μὲ ὅσα λέγομεν. Τοιουτοτρόπως πιστεύομεν ὅτι τὸ χορηγηθὲν συμβούλιον, ἅμα ἐκλεχθῇ, δὲν θ' ἀντιπροσωπεύῃ τὸν λαὸν τῆς Κύπρου.

Ἐὰν ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐν τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ σκεπτὸν νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν εὐχὴν τῆς πλειονότητος τῶν κατοίκων, βλέπομεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκαια διότι ἐὰν μεθα πολὺ πεπεισμένοι ὅτι τὸ πολὺ τοῦ λαοῦ, ἢ πάντοτε ὑπεστήριζαν ἐπιμόνως τὸ αὐτὸ, εἶναι ὑπερτιμημένον μὲ τὴν δι' οἱκησιν τοῦ παρόντος Νόμου. Συμβουλίου ἢ ὅτι ἂν προετίμων ὑπὸ πράγμα, ὅπερ θὰ ἐξετελεῖτο ὑπὸ μόνης τῆς Κυβερνήσεως, ὑπεβοηθεῖτο ὑπὸ τῆς συμβουλῆς τῶν μᾶλλον ἐμπείρων κατοίκων ἐπὶ ὑποθέσεων ἀφορώσων αὐτὴν τὴν νῆσον. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰδήσεως ταύτης ἐπεσκέφθημεν διάφορα χωρία τῆς Λεμησσοῦ καὶ τὸ ἄκουσμα τῆς μεταβλητῆς ἠκούσθη μὲ ἀπόλυτον ἀδιαφορίαν. Οὐδέποτε εἰσερχόμεθα εἰς χωρίον τι χωρὶς ν' ἀκούσωμεν παράπονα κατὰ τῆς διανομῆς τῆς δικαιοσύνης, τῶν ἐραδυτήτων καὶ ἀποτυχιῶν της καὶ εἰς ἕν τῶν χωρίων, τὰ ὁποῖα ἐπεσκέφθημεν τὴν ἑβδομάδα ταύτην, τὸ θέμα τοῦ νέου Συμβουλίου ἀμέσως διέκοπη διὰ σπουδαιότερον ζήτημα ἀγροτικῆς ὑποθέσεως, ἤτις κακῶς διεξήχθη, ὡς ἐλέχθη, ὑφ' ἑνὸς τῶν ἰθαγενῶν δικαστηρίων.

Ἐξ ἄλλου ἐὰν ἡ μεταξολὴ αὕτη ἐγένετο ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ καθησυχάσῃ τοὺς ταραξίας, νομίζομεν, καὶ μετὰ λύπης λέγομεν τοῦτο, ὅτι δ' ἀποτύχῃ τοῦ σκοποῦ της. Καθὼς συνελέξαμεν ἐκ τοῦ ἐγχωρίου τύπου κατὰ τὸν χρόνον τῆς πρὸ τῆς Α. Ἐξ. προεσβείας, οὐδὲν ἐκτὸς τῆς ἀπολύτου ἐπιβλέψεως τῶν εἰσοδημάτων τῆς νήσου καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν πραγμάτων της θὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς (gentry) ἀνθρώπους τούτους. Ὅταν βλέπωσιν ὅτι τὸ μεγαλείτερον μέρος τῶν εἰσοδημάτων τῆς νήσου εἶναι ἀφιερωμένον εἰς μόνιμα ἔξοδα, ἅτινα οὐδέποτε θὰ τεθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, καὶ ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν μελῶν θὰ περιορισθῇ ὑπὸ τῶν ἑνοτέρων κανόνων τῆς συζητήσεως, φανταζόμεθα ὅτι οὐδὲ αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον γνωμικὸν "ἥμισυ ἄρτος εἶναι προτιμότερος τοῦ μηδενὸς" δὲν θ' ἀρκέσῃ αὐτοῖς καὶ θὰ ἦναι δυσηρεστημένοι μὲ τὸ νέον πολίτευμα, ὡς εἶναι μὲ τὸ παλαιόν. Ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων, ὡς ἀπωτέρω εἴπομεν, ἀδιαφορεῖ εἰς τοῦτο· τὸ πείραμα ἐν τούτοις πρόκειται νὰ γείνῃ καὶ ἐλπίζομεν, ὡς εἰπεῖν, ἄνευ ἐλπίδος, θ' ἀποδειχθῇ ἐπιτυχές. Τὰ νέα μέλη δύνανται, ἐὰν εὐαρεστηθῶσι, νὰ χρησιμοποιήσωσι τὴν θέσιν των ὡς μέσον πρὸς ἀνατροφὴν καὶ μάθωσι πῶς ἄλλοι τόποι κυβερνῶνται, ἐὰν προσπαθήσωσι νὰ μάθωσι καὶ δὲν ἀποπειραθῶσι νὰ διδάξωσιν· ἕνα ὑπαινιγμὸν ποιοῦμεν, θὰ δικαιωθῶμεν δὲ ἴσως ὅτι τὸν κάμνομεν, χωρὶς νὰ φανῶμεν ὅτι τὸν φέρομεν ὡς ἀπειλήν. Ἡ Α. Μ. ἐπιφυλάττει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα, ἐὰν Αὕτη τὸ κρίνῃ ἁρμόδιον, νὰ τροποποιήσῃ ἢ ἀνακαλέσῃ τὴν πρᾶξιν τὴν δημιουργοῦσαν τὸ πολίτευμα. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου ἀναμφιβόλως ἐνδυμούμενα τὸν ὅρον τοῦτον, θὰ προσέχωσι νὰ πράττωσί τι κατὰ τὰς συζητήσεις ἢ ἀποφάσεις των ὅπερ θὰ ὠδήγει τὴν Κυβέρνησιν νὰ λυπηθῇ διὰ τὰ συνταγματικὰ δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τοῖς ἐνεπιστεύθη.

ΠΑΦΟΣ 14]26 Μαρτίου 1882.

Πρόσφατον ἡμερῶν ἡ αἴθουσα τοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου μετεμορφώθη εἰς ἀποθήκην βακκαρικῶν καὶ ἄλλων ἀφορώντων οἰκιακῶν· ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀριστείδης Μιχαηλίδης πάρεδρος τοῦ Δ' βῆ, ἐξῶ φρενῶν γενόμενος ἀπὸ θυμὸν διὰ τὸ ἄτοπον τοῦτο ἠρώτησε πρὸς τίνα σκοπὸν ἐκουβάλησαν αὐτὰ ὅλα εἰς τὸ δικαστήριον καὶ πρὸς ποίους ἀνῆκον. "Εἶναι μερικῶν γεωργῶν τοῦ χωρίου Ἐμπας, τῷ ἀπεκρίθησαν, οἵτινες καθυστεροῦσι φόρους καὶ τὰ ἔφεραν ἐδῶ οἱ ζαπτιέδες ὅπως τὰ ἐκποιήσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ πληρωθῇ τοὺς καθυστεροῦντας φόρους."

"Τὸ Δικαστήριον δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις, εἶπεν ὁ κ. Ἀριστείδης, ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν δίδω τὴν γνώμην μου νὰ πωληθῶσιν ἀλλὰ νὰ τοῖς δοθῇ προθεσμία."

Ὁ κ. Γεώργιος Ἐφέσδης Δημητριάδης,

σύμφωνος μετὰ τῶν ὀθωμανῶν παρέδρων (ὅστις δὲν χοραττεύει εἰς τοιαύτας ὑποθέσεις) ἀνεσήκωσε τὴν κεφαλὴν ἐπιτακτικῶς καὶ ἂς πωληθῶσι, λέγει, νὰ πληρώσουν οἱ μασκαράδες [!] διότι αὐτοὶ οἱ Ἐμπάτες ἔτζι κακοκέφαλοι εἶναι, μουζεβίριδες, ψεῦσται, νὰ τὰ πωλήσουν νὰ πληρώσουν τὸ δόσιμον τὸ βασιλικόν." Ἡ συζήτησις διήρκεσεν ἱκανὴν ὥραν, ἀλλ' ὁ δυστυχὴς κ. Ἀριστείδης μόνος ἐναντίον τρίων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ νικήσῃ, ὅτε ὁ Διερμηνεὺς τοῦ Δααβῆ εἰδοποίησε τὸν ὑ)διοικητὴν, εἰπὼν αὐτῷ τὰ καθέκαστα, οὗτος δὲ δικαίως ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ κ. Ἀριστείδου καὶ ἐδόθη προθεσμία πρὸς τοὺς δυστυχεῖς Ἐμπάτας, καὶ ἔλαβον τὰ καλαπαλίκια τους ὀπίσω. Ἔμεινε δὲ ὁ κ. Γιώργος λυπημένος διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ ταξίλιν ἀμέσως τὸ βασιλικὸν δόσιμον τῆς ἀγαπητῆς του Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην Κυβέρνησιν ὁμοίως ἠγάπα διότι εἶναι πολὺ καλὸς ἄνθρωπος αὐτός. Ἀλλοίμονον! ὁ θεὸς πλέον νὰ γείνῃ ἵλεως καὶ νὰ φωτίσῃ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον νὰ ἀκολουθῇ τὰς ὀρθὰς ἰδέας τοῦ συναδέλφου του.

Οἱ χωρικοὶ εἰδοποιήθησαν νὰ ἐκλέξωσι συμβούλους τοῦ Ἰταρὲ καθὼς ἔμαθον 12 τὸν ἀριθ. 6 Ἕλληνας καὶ 6 Ὀθωμανοὺς· μὴ σᾶς φανῇ μέγας ἀριθμὸς μία δουζίνα διότι δὲν θὰ γείνουν ὅλοι σύμβουλοι· πιστεύω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ διαλέξῃ σὰν κουφὰ καρύδια τοὺς 6 τοὺς ὁποίους θὰ ρίψῃ ἔξω, καὶ γνωρίζει ἐκείνη ποίους θὰ ἀφήσῃ, τρεῖς καὶ τρεῖς· βλέπετε εἶναι ἰσότης πλέον, τὸ ἥμισυ ὀθωμανοὶ καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ Χριστιανοί· ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ δὲν εἶναι ἀξία λόγου 30 τοῖς 100. Ὡς μανθάνω ὅμως καὶ πολλὰ χωρία ἐψήφισαν μόνον Χριστιανοὺς, ἀλλ' ἄρά γε θὰ γείνωσι δεκταὶ αἱ ψῆφοί των; θὰ ἴδωμεν.

Φήμη κυκλοφορεῖ ὅτι ἡ ἐν Λονδίνῳ Σεβ. Κυβέρνησις ἐδήλωσεν ἐπισήμως περὶ προσεχοῦς ἐγκαθιδρύσεως Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, καὶ ἄλλων μεταρρυθμίσεων συμφώνως πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τούτῳ ὁ κόσμος ἐδῶ ἀγάλλεται καὶ εὐγνωμονεῖ ἀπὸ καρδίας πρὸς τὴν ἐν Λονδίνῳ Κυβέρνησιν.

Π. Κ.

Ἐκ τῆς ἐπαρχίας Λεμησσοῦ 11]23 Μαρτίου 1882.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Ἀληθείας"

Οἱ μέγιστοι καὶ ἀσπονδότεροι τῆς εὐτυχίας τῆς φίλης ἡμῖν πατρίδος ἐχθροὶ, αἱ ἀκρίδες, ἐφάνησαν ἤδη πρὸ μηνός· οἱ δὲ ἁρμόδιοι πρὸ ἑβδομάδων ἤδη, ὡς ἐπληροφορήθην, ἀντεπεξήγαγον κατὰ τοῦ θανασίμου τούτου ἐχθροῦ ἀνάλογον στρατιὰν ὑπὸ ἐμπείρους καὶ συνετοὺς στρατηγούς.—Ἀπὸ καρδίας εὐχόμεθα τοῖς γενναίοις καὶ συνετοῖς τούτοις ἀκριδομάχοις τελείαν κατὰ τοῦ ρηθέντος ἐχθροῦ νίκην, ἔνδοξον κατ' αὐτοῦ θρίαμβον καὶ δάφνης στέφανον, ὧν δύνανται ἐπιτυχεῖν, ἂν οὐκ ἐᾷ αὐτοὺς καθεύδειν τὸ τοῦ Σαΐτ Πασᾶ τρόπαιον.

Τὸ ἐπὶ τούτῳ συσταθὲν τῆς Κύπρου ταμεῖον εἶναι, νομίζομεν, ἤδη πλούσιον, διότι ἅπαντες οἱ δυνάμει τῆς περὶ καταστροφῆς ἀκρίδος ἐπιταγῆς τοῦ 1881 ἐπιβληθέντες φόροι, εἰσεπράχθησαν σχεδὸν ὁλοτελῶς διότι καὶ οἱ πτωχότεροι τῶν χωρικῶν τὸ βαρὺ πρόστιμον φοβούμενοι, ἔτρεξαν ἄνω, ἔτρεξαν κάτω, ἐδανείσθησαν, προϋποτιθέμενα προϊόντα προεπώλησαν, ἑνὶ λόγῳ τὴν γῆν πηγὴν, κατὰ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον, ποιήσαντες, ἀπέτισαν αὐτούς· ὥστε οὐδεὶς λόγος ὀπισθοδρομήσεως ὑπάρχει. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι πλουσιώτερον θὰ ἦτο τὸ ταμεῖον, ἀφθονώτερα τὰ πρὸς καταστροφὴν ἀκρίδος μέσα καὶ βεβαιοτέρα ἡ ταύτης καταστροφὴ, ἂν ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀεί ποτε ὑπὲρ τῆς εὐημερίας ἡμῶν μεριμνῶσα [;] ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ πήχεως δι' οὗ ἐμέτρησε καὶ ἔκοψεν ἡμῖν τοῖς ὑπηκόοις, ἐμέτρει καὶ ἔκοπτε καὶ δι' ἑαυτὴν ἓν ὑποκάμισον· ἐξηγοῦμαι σαφέστερον.

Ἂν ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. ἡμῶν Ἁρμοστὴς ὅτε προὐνόει μέσα περὶ καταστροφῆς ἀκρίδος, καθὼς ἐσυλλογίσθη καὶ ἐνομοθέτησεν ὅτι ὁ Κύπριος ὡς μὲν γεωργὸς πρέπει νὰ συνδράμῃ πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος, διότι ταύτης καταστραφείσης, ἐξασφαλίζεται κατὰ μέγα μέρος ἡ τῆς νήσου γεωργία, ὡς δὲ ποιμὴν πρέπει νὰ συνδράμῃ πρὸς καταστροφὴν αὐτῆς, διότι ταύτης καταστραφείσης, σώζονται οἱ χόρτοι, τούτων δὲ σωζομένων σώζονται καὶ τὰ τούτου πρόβατα ἐκ τῆς ἐκ τοῦ θανάτου πείνης, ὡς δ' ἔμπορος πρέπει νὰ συνδράμῃ πρὸς καταστροφὴν αὐτῆς, διότι ταύτης καταστραφείσης, θὰ εὐτυχήσῃ καὶ θ' ἀκμάσῃ ἡ γεωργία, ταύτης δ' εὐτυχυσούσης καὶ ἀκμασούσης, θὰ συνευτυχήσῃ καὶ θὰ συνακμάσῃ καὶ τὸ ἐμπόριον, ὡς δὲ κύριος οἰκίας πρέπει νὰ συνδράμῃ διὰ τί, οὐκ οἶδα, καὶ ἐν γένει, ἂν καθὼς ἔκαμεν ὅλους τοὺς συλλογισμοὺς καὶ διὰ νόμου ἐπέβαλε συνδρομὰς πρὸς καταστροφὴν τῆς ἀκρίδος, ἐσυλλογίζετο καὶ τοῦτο, ὅτι πάσης ἐκ τῆς καταστροφῆς τῆς ἀκρίδος προκυψούσης ὠφελείας τὸ ἓν δέκατον ἀνήκει τῇ Κυβερνήσει καὶ ἐνομοθέτει ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ συνεισέγκῃ πρὸς καταστροφὴν αὐτῆς ἀνάλογόν τι πολλοστὸν τῆς κατ' ἔτος εἰσπραττομένης δεκάτης καὶ ἀνάλογόν τι πολλοστὸν τοῦ ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατ' ἔτος εἰσπραττομένου κτηματικοῦ φόρου, ἂν καὶ τοῦτο, λέγω, ἐσυλλογίζετο καὶ ἐνομοθέτει ἡ Α. φιλοδικαιότης ὁ Μ. ἡμῶν Ἁρ. ὡς ἦν δυνατὸν γενέσθαι ὑπὸ πάσης φιλοδικαίου τε καὶ φιλανθρώπου Κυβερνήσεως, τότε τὸ ἐπὶ καταστροφῇ τῆς ἀκρίδος συσταθὲν Κυπριακὸν ταμεῖον θὰ ἦτο, ἐπαναλαμβάνω, κατὰ πολὺ πλουσιώτερον, ἡ πρὸς καταστροφὴν αὐτῆς ἐλπὶς κατὰ πολὺ μεγαλειτέρα καὶ ἡ πίεσις τῶν πτωχικῶν ἡμῶν βαλαντίων κατὰ πολὺ ἐλαφροτέρα· ἀλλὰ δυστυχῶς τῆς δικαιοσύνης μὴ διεπούσης τὰς τῶν νομοθετῶν καὶ πολιτικῶν ἡμῶν ἀρχόντων διανοίας, μακρὰν εἰσὶν ἀπ' αὐτῶν οἱ τοιοῦτοι συλλογισμοί· ἐκ τῶν προτέρων δὲν ἀνεμένομεν ἀπαισιοδοξοῦντες δὲν εἴδομεν, οὐδὲ ὀψόμεθα αὐτοὺς, ἐφ' ὅσον τὰ παρ' ἡμῖν διέπονται ὡς διέπονται· τοῖς αὐτόχθοσι λοιπὸν ἐπιτετραμμένοις τὴν τοῦ ἐξώλους καὶ προώλους ζωϋφίου καταστροφὴν ἐναπόκειται, ἵνα διὰ τῆς ἰδίας δραστηριότητός τε καὶ αὐταπαρνήσεως, ἀναπληρώσωσι τὸ μέγα κενόν· καὶ ἂς μὴ ζητήσ' ὁ γούνναρης ἀπὸ τὴν ἀλωποῦν κ' ἡ ἀλωποῦ ἀπὸ τὸν γούνναρην δὲν θέλει· ἂς μὴ κατασπαταλῶσι δηλονότι τὰς λίρας ἡμῶν εἰς ἀγορὰς πασσάλων καὶ ἄλλων ἄνευ μειοδοτήσεως, ἐναντίον ρητῶν ὑποσχέσεων, πρὸς τίαυσιν ξένων βαλαντίων καὶ τὸ ἔλαιον αὐτῶν μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μας.

Χ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

15

Ἂν θέλῃς εἶμαι ἔμψυχον τέκνον τῆς Ἀραβίας·
Τὸ ὄνομά μου ἄψυχον ἄνευ τροπῆς καμμίας
Σημαίνει ἕν τι εἶδος
Μὴ διὰ τῆς ραφίδος
Περῶν, πλὴν εἰς τὰ πλοῖα
Χρήσιμον κ' εἰς ἱστία,
Καὶ μὲ τὸ πρῶτον πρόσεχε ποτὲ μή με συγχίζῃς
Διὰ νὰ δείξῃς τῆς Γραφῆς ὅτι ρητὰ γνωρίζεις·
Τὴν κεφαλὴν καὶ τράχηλον ἂν ὅμως ἀφαιρέσῃς
Εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος νῆσον τινὰ θὰ θέσῃς·
Ἀλλ' ἂν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν ἀκόμη ἀποβάλῃς
Τὴν σημασίαν καὶ αὐτῆς πάλιν θὰ μεταβάλῃς.
Συνδέω δύο χωριστὰς σανίδας ἀπ' ἀλλήλων
Καὶ τὸν θεάνθρωπον κρατῶ ἐπάνω εἰς τὸ ξύλον.

Ἀλ. ξανδρείᾳ.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Ν. ΛΟΙΖΟΥ

16

Ὑπῆρξα κόρη - κόρη πλὴν δὲν εἶμαι ἤδη πλέον,
Ὑπῆρξα μήτηρ - μήτηρ πλὴν ἄνευ συζύγου εἶμαι,
Ἐκ νυμφευμένων δ' ἔγειναν τὰ τέκνα μου γονέων·
Γυνὴ δὲν εἶμαι πάντοτε, καὶ εἰς τὸν κῆπον κεῖμαι,
Ἓν ἄνθος χρώματος λευκοῦ κ' εὐῶδες· ἂν δὲ τάμῃς,
Τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν λαιμὸν στολίσῃς, θὰ μὲ κάμῃς
Θεάν τινα βοώπιδα, τοῦ Κρόνου θυγατέρα,
Τὰ μέγιστα ζηλότυπον, τοῦ Ἄρεως μητέρα.

Ἐν Λευκωσίᾳ.

Ruy Silva.

Εἰδοποιήσεις.

ΕΣΠΕΡΟΣ.

Σύγγραμμα Ἑλληνικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Λειψίᾳ τῆς Γερμανίας κατὰ δεκαπενθημερίαν μετὰ λαμπρῶν εἰκόνων καὶ ἐπὶ ὡραίου χάρτου. Συνδρομὴ ἐτησία εἰκοσάφραγκα δύο. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρὰ τῷ ἐν Λεμησσῷ κ. Π. Παπαδάκῃ.

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο περιοδικὸν συνιστῶμεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν, διότι ἐκτὸς τῆς ἄλλης σπουδαίας ὕλης, ἣν ἑκάστοτε δημοσιεύει, περιέχει καὶ εἰκόνας διαφόρων τοποθεσιῶν τῆς Κύπρου.

* *
*

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω τοὺς κατοίκους Λεμησσοῦ ὅτι ἔφερα ἱκανὴν ποσότητα ὑποδημάτων διαφόρων εἰδῶν δι' ἄνδρας, γυναῖκας καὶ παιδία, πωλῶ δὲ ταῦτα εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμὰς, ὡς θέλουσιν ἰδεῖ ὅσοιμε τιμήσωσι διὰ τῆς ἐπισκέψεώς των.

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Κάρταλη κατάστημα, ἔνθα γίνονται καὶ αἱ δημοπρασίαι.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 11]23 Μαρτίου 82.

ΜΕΧΕΜΕΤ ΣΑΧ.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΜΗΣΣΟΥ

Ἐπειδὴ μανθάνομεν ὅτι ἐκυκλοφόρησαν συναλλάγματα ἐκδόσεως Χατσῆ Πέτρου καὶ ἀδελφῶν ὡς ἀνταποκριτῶν τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλοαιγυπτιακῆς Τραπέζης (ἀνυπαρχούσης ἐπωνυμίας) εἰς διαταγὴν τοῦ Δημαρχείου Λεμησσοῦ καὶ ὠπισθογραφημένα παρ' αὐτοῦ εἰς διαταγὴν ἄλλων, τὸ Δημαρχεῖον τοῦτο ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ δημόσιον ὅτι τοιαῦτα γραμμάτια εἶνε ὅλως ψευδῆ καὶ πλαστογραφημένα καὶ κατὰ συνέπειαν ἄκυρα, καθότι τὸ Δημαρχεῖον τοῦτο δὲν ἐνήργησε τοιαύτας συναλλαγὰς ἐπὶ συναλλαγματικῶν.

Λεμησσὸς 3)15 Μαρτίου 1882.

Ὁ Δήμαρχος

ΧΡ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

* *
*

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΑΛΒΙΩΝ.

Διενθυνόμενον ὑπὸ κ.

Κ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Ἐν τῷ νεοδμήτῳ παραθαλασσίῳ τούτῳ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩι, κειμένῳ ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ θέσει τῆς πόλεως καὶ ἀγορᾶς, εὑρίσκει ὁπροσερχόμενος μεγάλην περιποίησιν, καθαριότητα καὶ καλῶς κατασκευαζόμενα φαγητά. Ἐν τῷ ἄνω δὲ πατώματι τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ὑπάρχουσι δωμάτια μετὰ κλινῶν. Γίνονται ἐν αὐτῷ δεκτοὶ καὶ συνδρομηταὶ μὲ τὸν μῆνα.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ, ὑπηρεσία ἀρίστη.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 4)16 Φεβρουαρ. 82.

* *
*

"ALBION HOTEL"

Kept by Mr.

K. CONSTANTINIDES.

In this new built maritime hote situated in the most central place ot the town and market, the comer will find great attendance, cleanness and well prepared and delicate dishes.

In the upper story of the building there are bed-rooms and subscribers are accepted per month. Moderate prices with the best attendance.

Limassol 4]16 February 1882.

* *
*